

NØVN

100 ÁRA MINNI UM Poul Nolsøe Kjølbro Nølli

f. sept. 1917

Nú 100 ár eru liðin, síðani Poul Nolsøe Kjølbro varð borin í heim, kunnu vit minnast henda gávuríka mann, sum bæði hevði sera góð evni til málningalist og tónleik. Harafturat var hann álitid mangan staðni í virkseminum hjá pápanum, J.F. Kjølbro, serliga tá tað stóð á við motorum og maskinum.

Poul Nolsøe hevði álitisstørv og sat eisini í sóknarstýrinum.

Poul Nolsøe, kallaður Nølli, og konan Turið bygdu sær hús sum tá í tíðini var ovarliga í trøðni hjá Kjølbro.

Turið og Nølli fingu 5 børn nevnd: Finn, Karin, Sjúrdur, Pouline og Katrin.

Í skjølum hjá Robert Joensen

og velt varð, lógu saman frá Ziska-trøð og niðan til garðarnar. Eisini komu teir inn í heimini hvør hjá øðrum.

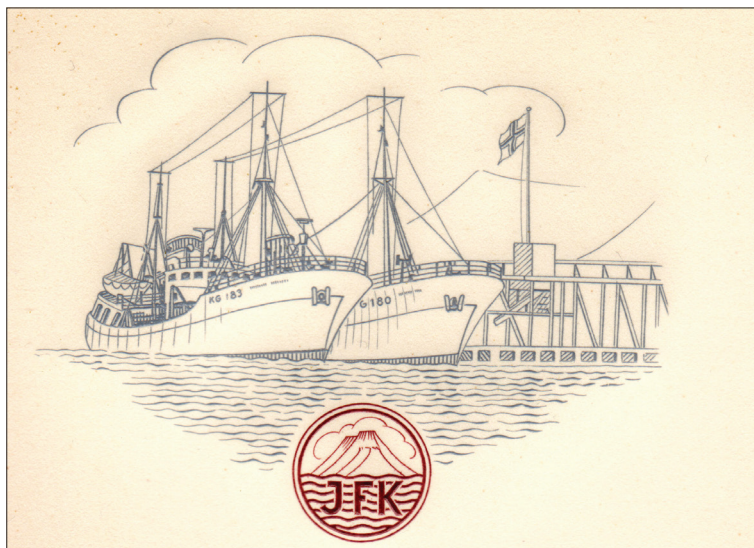
Sum vaksni kundu teir altíð heita á hvønn annan.

Robert, sum onki teknikynstur fekk í vøggugávu, heitti av og á Nølla um at hjálpa sær.

Í hesum døgum verður eitt samarbeiði teirra grundfest, nú

bátasmiðurin og bóndin, Jákup á Biskupsstøð. Tá varð sjálvandi heitt á Nølla at tekna og at merkja av røttu mátini, soleiðis at vit í dag kunnu fegnast um, hvat kann koma burturúr, tá samarbeiði gongur væl.

Tá Nølli andaðist í 1977 bert 59 ára gamal, sæst í skrivunum, at Robert hugsaði nógv um skyldmannin, og at saknurin var stórus.

skyldmaður teirra, Archibal Blach, smíðar og reisir bóndagarðin hjá Nólsoyar Páll av nýggjum á Biskupsstøð.

Umframt at tekningar og bræv vórðu send til konu Nølla, Turið, so var eisini eitt annað skriv, sum Robert Joensen helst skrivað hetta fyri at lætta um hjá sær sjálvum:

Minni um hegnismann

Í smáu bygdunum máttu tey fyrr sjálvi halda samfelagsandan í hevd so væl sum gjørligt, fyri at bygdini kundi vera lív lagað. Tað var ikki bara við strongum reglum, tey hildu skil á. men eisini við at flenna. Og flenna so hjartaliga, at hann ella hon, sum hevði framt okkurt, sum var niðurbrótandi fyri samhaldið, skammaðist og tað við lít. At sita einsamallur, meðan øll bygdin flennir at einum, sigst vera revsing við lít. – Táttayrking føroyinga er væl kend. Nógvar bygdur hava átt tættir, sum fekk fólk at flenna í kík.

Sum gjøllari nevnt seinni í hesum stubba, kom eg at hugsa um

Poul Nolsøe Kjølbro. Vit, Poul Nolsøe Kjølbro kendust frá barnadøgum. Stillfóru var hann, lítillátin og gekk ikki við píkadekkum á albogunum. Hann átti góðar gávur, og við hvørt kundi hann í spakføri fortelja okkurt, sum fekk okkum at flenna. Um hann dugdi at yrkja, veit eg ikki, men við tekningum kundi hann fáa láturin at hoyrast.

Í øllum sínum stillføri, haldi eg, at Poul Nolsøe Kjølbro, Nølli, sum vit kallaðu hann, bregaði til ættarmannin Nólsoyar Páll í summum fòrum, stuttligur sum Nølli kundi vera og sum tann hegnismaður hann var. – Teir, sum saman við Nølla vóru við á fundum hjá bygdarstýrinum, tá hann átti sess har, lögdu til merkis, hvussu gløggur hann var, og teir ansaðu eisini eftir, at hann átti gávur á ymsum økjum, sum mangur annar vildi gjørt nógv hóvasták burturúr. Men tað gjørdi Nølli ikki.

Nú ein dagin kom eg fram á nakrar tekningar av útróðrabátum, sum Nølli greiddi úr hondum til eina samkomu fyri meiri enn triati árum síðani. Hetta eru tekningar av øðrum slagi enn hinum, sum fingu okkum at flenna.

Vit, Nølli og mong onnur her í bygdini, vóru í lívsins besta blóma, tá orrustan 1940-45 settu sin døkka dóm yvir Føroyar eins og so mangan aðrastaðni. Ófýsi, myrkt, tungt og nívandi, bangni og sorg. –

Men lívið skuldi livast, tað søgdu eisini tey, sum ringast sótu eftir.

Hvussu tá var í bygdini, helst á vetri, skal ikki umrøðast á hesum sinni. Eisini varð roynt at hugna sær, og stundum vóru ymsar samkomur við fyrilestrum og eisini onkrum stuttleikakendum. Um hetta mundið vóru okkurt um 2000 fólk í bygdini.

Í 1945 á vári vóru 40 ár liðin, eftir at fyrsta deksfar varð bygt í Klaksvík. Bátasmiðurin Jákup á Biskupsstøð evnaði tað skipið til í 1904-1905. Og tí var samkoma á vári 1945 í samkomuhúsinum, har bæði Jákup bóndi og aðrir gamlir menn greiddu frá tilgongdini hin dagin í 1905, tá skipið varð sjósett.

Fyri at fríðka um, har fólk vóru komin saman til hetta hátíðarhald, hevði Nølli teknað teir flestu av

motorbátunum, sum tá róðu út frá Klaksvík. Tekningarnar vórðu festar upp á veggini, har eisini amboðini hjá Jákupi á Biskupsstøð vóru til skjals. – Hetta var lærurík og hugnalig samkoma í einari dapprari tíð. –

Tá vit aftaná skuldu rudda av, hingu tekningarnar hjá Nølla eftir á veggnum til seinast. Hann bað okkum bara koyra tær burtur. Tað helt eg ikki og spurdi hann, um eg kundi taka mær av teimum, og hann bað meg gera við tær, sum eg vildi. –

Hesar tekningar greiddi hann úr hondum skjótt fyri at vera til hjálpar sum so mangan, tá okkurt skuldi fara fram í bygdini. – Hvør skuldi royna at gera sítt fyri at fáa sum frægast burtur úr. Og tað var hann altíð við til. – Hvatar hesar tekningar eru sum listarverk ella handverk, kenni eg ikki. Tað mundi Nølli vist heldur ikki hugsað so nógv um. Hann gjørdi sítt fyri, at vit øll í bygdini skuldu kenna okkum væl.

Hvat hesar tekningar siga okkum ella ikki siga okkum, so eru tær eitt vakurt minni um hegnismann. Hesin skipafloti, sum kemur til sjóndar á tekningum, var av stórum týðningi fyri vinnulívið í 1940-num, so løgi tað kann tykjast mongum í dag.

Tað er farið at tynast millum teirra, sum í veðri og óveðri, á nátt og degi, ofta í ringum veðri, skuldu veiða her undir landi, meðan teir noyddust at sigla millum spreingiknøttar og krigsskip og stundum gjøgnum kúlurok frá flogfórum. – Tó fari eg at halda, at hesar myndir av útróðrarflotanum í Klaksvík 1940-45 hjá summum teirra vilja draga fram lívgandi og góðar stundir.

Hvat so hesar tekningar, sum Poul Nolsøe Kjølbro greiddi úr hondum í skundi fyri meiri enn triati árum síðani, kunnu siga okkum ella ikki siga okkum, so eru hesar strikur minni um dugnaligar bátsskipanir í einari ógvuliga strangari tíð, og tær eru minni um hegnismannin Poul Nolsøe Kjølbro.

Robert Joensen

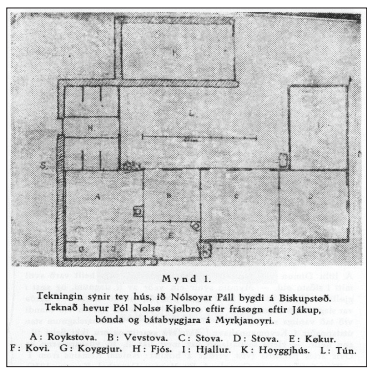
kom herfyri fram skriv um Poul Nolsøe og eisini fleiri tekningar av útróðrabátum, sum Nølli hevði teknað til eitt bátsgildi í 1940unum.

Nølli var eisini kendur fyri sínar tekningar í Rukkulakkanum, og hevur hann teknað búmerkið hjá fyrirtøkum og feløgum.

Nølli Kjølbro og Robert Joensen vóru trímenningar. Mammur teirra, Karin Kjølbro og Sanna Joensen á Eiðinum, vóru systkinabørn. Í faðirlegg vóru teir hálvir trímenningar.

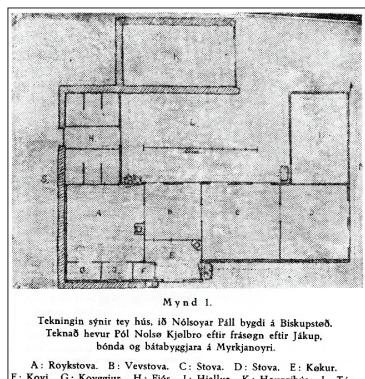
Karin og Jógvan Kjølbro vóru faddrar Roberts, og Sanna og Jákup á Eiðinum vóru faddrar hjá Nølla.

Hóast Nølli var 5 ár yngri, so høvdu teir nakað saman í yngru árunum, tí traðirnar, har hoyggjað

Tekningin sýnir tey hús, ið Nólsoyar Páll bygdi á Biskupsstøð. Teknað hevur Pól Nolsøe Kjølbro eftir frásøgn eftir Jákup, bónda og bátabyggjara á Myrkjanoyri.

A: Roykstova. B: Vevstova. C: Stova. D: Stova. E: Køkur. F: Kofi. G: Koyggjur. H: Fjós. I: Hjallur. K: Hoyggjús. L: Tún.

Tekningin sýnir tey hús, ið Nólsoyar Páll bygdi á Biskupsstøð. Teknað hevur Pól Nolsøe Kjølbro eftir frásøgn eftir Jákup, bónda og bátabyggjara á Myrkjanoyri.

A: Roykstova. B: Vevstova. C: Stova. D: Stova. E: Køkur. F: Kofi. G: Koyggjur. H: Fjós. I: Hjallur. K: Hoyggjús. L: Tún.

